

dr. med. Milivoj KOVAČIĆ

PRIMARIJUS dr. IVO GLAVAN

KOPRIVNICA, 1898. – OSIJEK, 1977.

ZAPISI U KNJIZI ROĐENIH U KOPRIVNICI

U knjizi rođenih u 1898. godini, koja se nalazila u pismohrani župe sv. Nikole u Koprivnici, a od 1948. do danas nalazi se pohranjena u Matičnom uredu Gradskog poglavarstva Koprivnice, stoji u zapisu tadašnjeg koprivničkog kapelana Matije Požega pod rednim br. 59: «1898., 27-a travnja kršten 19/5. Ivan sin, zakoniti, oca Angjela Glavana kr. kotarski sudac, vjere RK-rimokatoličke, majka Desanka rođ. Krvarić, vjeroisp. Grko ist. Rođen u Koprivnici, Banski trg, na stanu. Kumovi: Hugo Krvarić i Ana rođ. Brandstater, supruzi, gko ist. Vjeroispovjesti».

U zadnjem odjeljku te stranice pod naslovom Observaciones – Napomena, zapisano je «vjenčan na Trsatu dne 26. XI. 1921. s Marom Vranić. Umro dana 25. 7. 1977. u Osijeku, upisan u knjigu umrlih u godini 1977. pod br. 784 Kop., 11. II. 1977.» U istoj knjizi rođenih iz 1898. pod r.br. 58 iznad podataka o Ivanu Glavanu upisani su podaci i o Ivani Glavan, a preko rubrike Observaciones – Napomena napisano je - dvojci.

PORIJEKLO GLAVANA I SLUŽBOVANJE OCA IVE GLAVANA

Sudbeni vijećnik u miru Angjelo Glavan, otac Ive Galvana, sastavio je prema matičnim knjigama župe Trsatske, rodoslovlje podvežičkih Glavana, iz kojeg je vidljivo da se ta obitelj spominje početkom 18. stoljeća u tom kraju. Angjelo - Angel - Antun Glavan poslije završenog školovanja i pravnih nauka zaposlio se kao sudac u pravosudnoj struci.

U knjizi Imenik dostojanstvenika, činovnika i javnih službenika Kraljevine Hrvatske i Slavonije iz 1894. otisnuto je u nadnaslovu Kotarski sud u Rumi, Kotarski sudac: Angel Antun, Sudbeni pristavi: Glavan Angjelo itd. Prema navodu možemo zaključiti da mu je to radno mjesto bilo prvo u sudskoj struci. Već 1895. postavljen je Angjelo Glavan za upravitelja Kot. Suda u Lapcu Donjem kao kr. sud. pristav.

Najvjerojatnije početkom 1898. postavljen je za kotarskog suca u Koprivnici, gdje ostaje do ljeta 1906. kada odlazi za suca u Zemun, a poslije u Zagreb i na Sušak, gdje kao sudbeni vijećnik odlazi u mirovinu.

Ovi podaci o raznim mjestima službovanja Angjela Glavana navode se kako bi bilo jasno zašto su njegova djeca Angjela, Zlatko te blizanci Ivana i Ivan rođeni i polazili osnovnu školu u raznim mjestima. Tako je najstarija kći Angjela rođ. u Brodu na Savi kada joj je otac službovao u Rumi. Sin Zlatko rođen je u Lapcu Donjem, a dvojci Ivana i Ivan u gradu Koprivnici.

ROĐENJE I ŠKOLOVANJE IVE GLAVANA

Rođen je u Koprivnici na tadašnjem Banskom trgu (danas Trg Mladosti) u kući koja danas ne postoji. Djetinjstvo je proživio u rodnom gradu, gdje je i završio prvi razred niže dječjačke pučke škole u školskoj godini 1905.–1906. Ime i prezime mu je krupnijim pismenima (označava ocjenu odličan) zapisano u godišnjem izvješću više i niže pučke dječjačke, djevojačke i šegrtske škole slob. i kr. grada Koprivnice za istu šk. godinu. U istom izvješću tiskano je ime Ivanove sestre Ivke koja je završila niži stupanj djevojačke škole II. godište. Za njihovu stariju sestru Angjelu stoji da je višu pučku školu završila s odličnim uspjehom. Budući mu je otac službeno premješten u Zemun, Ivan je tamo s braćom i završio drugi razred. Premještajem oca u Zagreb, Ivan je tu polazio i završio treći i četvrti razred te u Donjogradskoj klasičnoj gimnaziji drugi i treći razred. Nakon premještanja oca na Sušak tamo je na klasičnoj gimnaziji nastavio treći razred, završio osmi razred i u lipnju 1917. s odličnim položio ispit zrelosti.

STUDENT MEDICINE U INNSBRUCKU, ZAGREBU I PRAGU

Odlučivši se za studij medicine, upisuje ratne 1917. prvi semestar Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Innsbrucku. Marljiv i uporan u propisanom roku položio je sve ispite prve godine. Na jesen 1918. upisao je treći semestar koji polazi do kraja kalendarske godine, kada napušta Innsbruck. Nakon završetka Prvog svjetskog rata i propasti Monarhije vraća se u Hrvatsku i u Zagreb na novoosnovanom Medicinskom fakultetu upisuje i završava treći i četvrti semestar.

Prelazi potom na Medicinski fakultet u Pragu i upisuje peti semestar i po odslušanom desetom semestru apsolvira. Nakon svih položenih ispita 16. travnja 1923. promoviran je za doktora sveukupne medicine. Uz redoviti studij medicine završio je na Prirodoslovnom fakultetu na Karlovom univerzitetu u Pragu i četiri semestra opće biologije i antropologije. Tu je u travnju 1924. obranio disertaciju Antropometrijska istraživanja oksicefalnih glavica s posebnim osvrtom na patološke očne promjene.

POČETAK LIJEČNIČKOG DJELOVANJA U ZAGREBU

Po završenom propisanom liječničkom stažu u Zakladnoj bolnici u Zagrebu, od kojeg je jedan dio proveo u Zavodu za umobolne u Stenjevcu (danas Klinička psihijatrijska bolnica Vrapče), gdje je radio od 14. listopada do 31. prosinca 1923. godine. Glavan se odlučuje posvetiti neuropsihijatriji, ali imajući više sklonosti prema neurologiji nego prema psihijatriji, započeo je raditi na Odjelu za živčane i duševne bolesti Zakladne bolnice u Zagrebu. Ovdje uspješno radi više od 16 godina, od 1. siječnja 1924. do 28. ožujka 1940. godine. Tada je i upućen na službu u Osijek u Zakladnu bolnicu. U vrijeme djelovanja u Zagrebu dr. Glavan stanovao je u Mesničkoj ulici br. 7, gdje je imao i privatnu ordinaciju.

Kao sekundarni liječnik radio je na neuropsihijatrijskom odjelu Zakladne bolnice u Zagrebu gdje uspješno završava specijalizaciju iz neurologije i psihijatrije. Rješenjem Ministarstva narodnog zdravlja od 2. rujna 1927. dobiva naslov Specijalist za nerve i živčane bolesti. Primariusom i šefom psihijatrije na Neurološkom odjelu Zakladne bolnice na Sv. Duhu u Zagrebu postao je dekretom banske uprave Savske banovine od 18. travnja 1935. godine. Još za vrijeme

specijalizacije 1926. godine dobio je Fanelovu stipendiju na klinici La Salpetriere i u Hospital de la Pitie kod prof. Babonskog u Parizu. Hospitirao je i na Neurološkoj poliklinici u Baselu kod prof. Binga. Tijekom 1938. godine boravio je na Neurološkoj klinici kod prof. Tönnisa na Neuropsihijatrijskoj klinici kod prof. Bonhoefera u Berlinu. Njegovo uspješno 16-godišnje djelovanje u Zagrebu, prekinuto je u ožujku 1940., kada je upućen rješenjem bana Banovine Hrvatske u Osijek radi osnivanja izvanbolničke i bolničke neuropsihijatrijske bolnice. U Osijek dolazi sa suprugom Maricom rođ. Vranić i kćerkom Verom.

USPJEŠNO DUGOGODIŠNJE DJELOVANJE U OSIJEKU

Do Glavanovog dolaska u Osijek neuropsihijatrijski odjel imao je 22 kreveta, a radilo se u skućenim, raštrkanim i neprikladnim prostorijama. Za nemirne i opasne duševne bolesnike u podrumskim prostorima bile su tzv. osamice, bez kreveta, s malo slame i slabijih pokrivača, s hrastovim vratima koja su željezom bila okovana i na kojima je mali otvor za promatranje bolesnika. O tim bolesnicima kojih nije bilo više od 12, vodio je brigu bolničar, dok ih je liječnik internist jednom tjedno obilazio prilikom «velike vizite».

U narednih 16 godina Glavan je radio skoro sam, bez dovoljnog broja medicinskog i srednje medicinskog osoblja. Uspio je tek 1957. godine dobiti i adaptirati jednokatnu zgradu i osnovati odjel s 52 kreveta. Nakon otvaranja Medicinskog fakulteta u Osijeku, taj odjel proširuje, osuvremenjuje i stručno upotpunjuje i tako stječe uvjete za edukaciju specijalista iz neuropsihijatrije i održavanje fakultetske nastave.

Osim redovitih voditeljskih dužnosti u bolnici, Glavan je predavao nekoliko godina na školi za medicinske sestre, a na višoj stomatološkoj školi kao honorarni profesor. Uz pedagoški rad, zbog tadašnjeg nedostatka neuropsihijatra radio je u osječkom Domu narodnog zdravlja i Domu zdravlja željezničara. Kao istaknuti i priznati stručnjak neuropsihijatar, povremeno je bio i stručni član raznih vojnih i liječničkih komisija u Osijeku. Po dolasku na službu u osiječku bolnicu postao je odmah sudski neuropsihijatrijski vještak na Okružnom i Općinskom sudu.

Svojim je stručnim radom i dugogodišnjim djelovanjem stekao velik ugled u stručno–medicinskim krugovima, o čemu svjedoči i dopis tadašnjeg profesora za povijest medicine i predstojnika Katedre i Zavoda za povijest medicine na Medicinskom fakultetu u Zagrebu dr. Luje Thallera. On je Ivu Glavana pozvao da, ako to želi i pristaje, postane prof. neuropsihijatrije na novootvorenom medicinskom fakultetu u Sarajevu. Odgovor je vjerojatno bio negativan, jer je on od dolaska u Osijek početkom 1940. pa do umirovljenja na vlastiti zahtjev 1962. i do smrti 1977. godine živio i djelovao neprekidno u Osijeku. Jedino nije boravio u Osijeku od 16. travnja 1945. do 1946. godine, kada je mobiliziran u JA (Jugoslavenska armija) i radio na improviziranom Vojno neuropsihijatrijskom odjelu u Zagrebu.

MEDICINSKO–PUBLICISTIČKO DJELOVANJE

Za dugogodišnjeg medicinsko–publicističkog djelovanja Glavan je napisao i objavio mnoge rasprave u medicinskim publikacijama kod nas i u Češkoj, Austriji, Njemačkoj i Francuskoj. Uz hrvatski, govorio je, pisao i čitao češki, njemački i francuski jezik i pratio medicinska dostignuća u tim zemljama. Služio se latinskim i grčkim jezikom.

Njegov prvi rad izašao je u Liječničkom vjesniku (dalje LV, pod naslovom Moj boravak u pariškoj «La Salpetriere») br.7, 1926. O preparatu Somnifenu u neurološkoj i psihijatrijskoj praksi, br. 3, 1927., prikaz Meningitis spinalis adhesiva, br.5, 1927. U broju 3, 1928, opisao je tumor vratnog dijela hrptenjače koji je obrađen i dokazan na neurološko–psihijatrijskom odjelu Zakladne bolnice u Zagrebu. Iskustva s lijekom Allonalom u neurologiji i psihijatriji kod jakih bolova i kao sedativ, objavljen u br. 2 i 9, 1929. godine. Opširniji prikaz pod naslovom Problem samoubojstava, otisnut je u br. 9, 1929. godine. Tu iznosi opažanja 352 pokušaja samoubojstava pacijenata koji su bili primljeni od 1924. do 1928. godine na neurološko–psihijatrijskom odjelu Zakladne bolnice u Zagrebu. Važnost lipoida u neurološkoj terapiji, u članku navodi da hrana bez vitamina i lipoida ne dostaje za održavanje života, br. 7, 1936. godine. O operativnom liječenju živčanih i duševnih bolesti. U uvodnom dijelu piše o povijesnom razvitku neurokirurgije u svijetu, opisuje slučajeve koji su kod nas uspješno operirani, br. 6., 1938. i to je najopširniji prikaz koji mu je objavljen u vjesniku. Godine 1939. javlja se u vjesniku dva puta. Sidrom Ade, objavljen u br. 5, i Prilog liječenju poremećaja sna u br. 6, 1939. godine.

To je ujedno i posljednji Glavanov članak koji je otisnut u vjesniku. Knjižicu od 47 stranica pod naslovom Kliničko značenje i dijagnostička vrijednost patoloških refleksa objavio je u vlastitoj nakladi 1940. u Zagrebu. Pretpostavljam da se duže vrijeme, otkada je započeo djelovati u Osijeku nije javljao u vjesniku svojim radovima. U Zborniku «Naša Domovina», knjiga I., NDH, Zagreb, 1943., navodi se pod Hrvatska znanost – Medicinski fakultet sljedeća literatura:

Kao medicinski učevnici i učevne monografije služe sada: Glavan Ivo, Dijagnostika živčanih bolesti, (Priručnik za liječnike i studente), Zagreb, 1937.

KNJIGA «DIJAGNOSTIKA ŽIVČANIH BOLESTI»

Glavanovo najvrednije djelo nesumnjivo je njegov udžbenik koji je u prvom vlastitom izdanju 1937. godine nosio naslov Dijagnostika živčanih bolesti - Priručnik za liječnike i studente. Bila je to knjiga od 500 str., sa 62 slike i sheme (neke i u bojama), od kojih je vlastitih 20 fotografija i 2 sheme, dok je prof. dr. Drago Perović, predstojnik Anatomskog instituta, nacrtao šest anatomskih i histoloških slika. Predgovor knjizi napisao je prof. dr. Radoslav Lopašić, predstojnik neurološke klinike zagrebačkog Medicinskog fakulteta.

Knjiga je podijeljena u deset poglavlja: I. Opća neurološka pretraga, II. Dijagnostika oboljenja mozga, III. Dijagnostika oboljenja hrptenjače, IV. Dijagnostika oboljenja perifernog živčanog sistema, V. Dijagnostika oboljenja vegetativnog živčanog sistema, VI. Dijagnostika oboljenja mišića, VII. Dijagnostika endokrinih oboljenja, VIII. Dijagnostika epilepsije, IX. Dijagnostika psiho-neuroza. I. poglavlje je neurološka propedeutika – prethodna pouka, a građa je u ostalim poglavljima podijeljena na opći i specijalni dio, s brojnim poglavljima, tako da je knjiga vrlo pregledna.

Predgovor koji je napisao sam autor započinje ovom rečenicom: «*Ova knjiga je plod mojeg dvanaest godišnjeg rada na neurološkom odjelu zagrebačke Zakladne bolnice*», a završava «*Želim, da ovo djelo, koje je napisano sa mnogo ljubavi i samoprijedora, bude od koristi liječnicima i studentima, a time i našim bolesnicima. U Zagrebu, na dan sv. Ćirila i Metoda, 1936., Ivo Glavan*». Korektor knjige bio je dr. Ivan Esih, publicist i pomoćnik tajnika Akademije znanosti i umjetnosti. Knjiga je tiskana u poznatoj i renomiranoj zagrebačkoj tiskari «Tipografija», a cijena knjige bila je tadašnjih 250 dinara.

Drugo popravljeno i dopunsko izdanje imalo je naslov «Živčane bolesti, dijagnostika i terapija». Tiskano je na 869 str. s prilogom od 23 stranice sa slikama u nakladi Medicinske knjige Beograd 1951. godine. Rukopis ovom izdanju Glavan je završio u ljeto iste godine kao šef Neurološko-psihijatrijskog odjela Opće bolnice u Osijeku.

Posveta trećeg izdanja udžbenika Živčane bolesti, dijagnostika i terapija, glasi: *Ovaj rad posvećujem mojoj novom Neuropsihijatrijskom odjelu Opće bolnice u Osijeku, kojeg izgradnja započinje s predajom ovog rukopisa u štampu.* Treće izdanje, nosi naslov kao i drugo, uz napomenu da je popravljeno i dopunjeno. Ilustrirano je sa 78 slika i napisano na 396 stranica teksta. Knjigu je izdala Medicinska knjiga Beograd-Zagreb, 1957. godine, a tiskao Beogradski grafički zavod. Prikaze ovog trećeg izdanja napisali su prof. dr. Dragoljub Jovanović, (Vojno sanitetski pregled broj 5, 1958., pod naslovom Prikazi knjiga), prof. dr. D.T. Domitrijević, (Medicinski glasnik br. 7, 1958.) i prof. dr. Franjo Jelašić, (Neuropsihijatrija, vol. 6, No. 1, Zagreb, 1958.). O ovom izdanju pisano je i u osječkom Glasu Slavonije (br. 1, 2, i 3, Osijek, 1958. godine).

Četvrto izdanje, ilustrirano sa 80 slika i tiskano na 1130 str., izdala je Medicinska knjiga, Beograd-Zagreb, 1963. godine. Naslov knjige je isti kao i u prethodna dva izdanja. Rukopis za peto izdanje pod naslovom Živčane bolesti. Priručnik za liječnike i studente. Dijagnostika i terapija, predan je 17. travnja 1974. godine Grafičkom izdavačkom zavodu Medicinska naklada u Zagrebu. Prema dogovoru autora i izdavača knjiga je trebala izaći koncem 1975., ali zbog nekih nesuglasica i financijskih neprilika nije nikada tiskana. Recenziju za peto izdanje napisao je prof. dr. Boško Barac i predana je predviđenom izdavaču 1. lipnja 1974. godine. Gdje se sada taj rukopis nalazi i postoji li još uopće, nisam mogao saznati.

KAKO JE GLAVAN PROVODIO SVOJE SLOBODNO VRIJEME

U svojem tridesetdevetogodišnjem radnom vijeku, slobodnog vremena za sebe i svoju obitelj Glavan nikada nije imao previše. Zanimao se i bavio ponajviše filatelijom te je tako posjedovao prilično veliku zbirku raznih poštanskih maraka. Često je znao provesti sate i sate pregledavajući starije i razvrstavajući novo prikupljene izašle poštanske marke. Bio je ljubitelj i sakupljač medicinske, povijesne i prirodnoznanstvene literature. Posjedovao je knjige pisane na tri strana jezika i primao je i pratio medicinske časopise na njemačkom i francuskom. Kao uvjereni domoljub bio je pretplaćen na izdanja Matice hrvatske i u svojoj biblioteci imao je popriličan broj knjiga što ih je objavila ta najstarija naša kulturna ustanova. Rado je posjećivao književne večeri i često sudjelovao u raspravama pa su se prisutni znali čuditi od kuda mu toliko znanje iz naše, europske i svjetske književnosti.

Za vrijeme boravka i djelovanja u Zagrebu bio je česti posjetitelj Hrvatskog narodnog kazališta i prisustvovao mnogim premijerama te kazališne kuće. Po dolasku na službu u Osijek nastao je posjećivati kazalište, a jednako zainteresiran bio je za dramske, operne i baletne izvedbe te je rado gledao i komedije.

Kao čovjek klasične naobrazbe i zapadnoeuropske kulture, već za vrijeme studija medicine u Innsbrucku, Zagrebu i Pragu, a poslije i za vrijeme usavršavanja u Njemačkoj i Francuskoj, posjećivao je i razgledavao mnoge umjetničke galerije i likovne izložbe. Prilikom posjeta Italiji najviše se zadržavao u razgledavanju umjetničkih galerija u Rimu i Vatikanu. Za vrijeme djelovanja u Osijeku rijetko bi propustio da razgleda neke likovne izložbe. Koliko su mu mogućnosti dopuš-



Prim. dr. Ivo Glavan,
u Osijeku 1943.



Dr. Ivo Glavan,
u 70. godini života.

Razredba školske mladeži

niže pučke škole alfabetiskim redom.

Imena odlikaša tiskana su krupnijim pismenima.

A. Dječaka škola.

Niži stupanj

I. godišta.

- | | |
|-------------------------------|----------------------------|
| 1. Baneković Ignacije | 43. Siseb Rudolf |
| 2. Rozek Stjepan | 44. Skosples Viktor |
| 3. Detoni Martin | 45. Sremec Gjuro |
| 4. Gjula Antun | 46. Sremec Stjepan |
| 5. Gjula Gjuro | 47. Strnad Martin |
| 6. Ester Franjo | 48. Svatoš Mirko |
| 7. Faletić Josip | 49. Serment Jakob |
| 8. Ferenc Josp | 50. Šecrbak Ivan |
| 9. Fištrović Stjepan | 51. Šecrlince Gjuro |
| 10. Gašparić Josip | 52. Štelec Gjuro |
| 11. Gerguly Stjepan | 53. Schwarz Anrol |
| 12. Glavan Ivan | 54. Toplak Branko |
| 13. Granzene Josip | 55. Tkalčić Florijan |
| 14. Grubešić Ivan | 56. Višak Gjuro |
| 15. Horvat Ivan | 57. Vorih Ivan |
| 16. Hranilović Milko | 58. Vutuc Jaraj |
| 17. Imbrišak Josip | |
| 18. Ivanuš Alojzije | |
| 19. Jakiš i Kokot Fabijan | |
| 20. Jambre-ković Mijo | |
| 21. Jošt Ivan | |
| 22. Kaps Gojza | |
| 23. Krčmar Josip | |
| 24. Krlec Josip | |
| 25. Krzmarić Ferdinand | |
| 26. Laptuš Tomo | |
| 27. Mayer Robert | |
| 28. Matiša Tomo | |
| 29. Mesarić Imbro | |
| 30. Mežnjarić Mijo | |
| 31. Mikulčić Josip | |
| 32. Munko Josip | |
| 33. Nemeš Ivan | |
| 34. Petričić Vilko | |
| 35. Pisatić Jakob | |
| 36. Pisatić Stjepan | |
| 37. Pot-čnjak Jakob | |
| 38. Prvčić Gjuro | |
| 39. Pliedko Gjuro | |
| 40. Prošenjak Tomo | |
| 41. Sabolić Mijo | |
| 42. Sabolić Martin | |

Neispitani:

- 59. Čiković Nikola
- 60. Ferency Eduardo
- 61. Hanžak Andrija
- 62. Vucković Ivan

Izostali:

- 63. Katinčić Ignacije
- 64. Krstićević Josip
- 65. Ostrić Stjepan
- 66. Posavec Gjuro
- 67. Tucković Ivan

Promjenili školsko područje

- 68. Kontec Josip
- 69. Reich Stjepan

Umrlo:

- 70. Potokar Favao

Izvjeste više i niže pučke škole u Koprivnici za
1905/06. godinu.



Znanstveni skup o prim. dr. Ivi Glavanu, Koprivnica, 10. svibnja 1997.

tale, prikupljao je i umjetničke slike, npr. Stančića, Becića, Crnčića, Mujadžića i još nekih manje ili više poznatih i priznatih naših slikara.

Hrvatskom liječničkom zboru pristupio je u Zagrebu početkom 1924. godine i bio član sve do smrti 1977. godine. Aktivno je sudjelovao u radu Zbora prikazivanjem pojedinih zanimljivih slučajeva iz neuropsihijatrije. Javljao se često u Liječničkom vjesniku stručnim priložima, prvi put već u srpnju 1926. godine. Nakon dolaska u Osijek odmah se aktivno uključio u rad podružnice Zbora, redovito je prisustvovao skoro svim stručnim predavanjima i sudjelovao u raspravama. Spomenimo da je poslije odlaska u mirovinu bio redoviti svakodnevni gost Gradske kavane u Osijeku. Jedino mu je kao nepušaču ponekad smetao kavanski dim.

O Glavanu i njegovom djelovanju u njegovo slobodno vrijeme, kojega nikada nije imao previše, saznao sam zahvaljujući podacima koje sam dobio dobrotom njegove jedine kćeri, gošpode Vere, njenoga sada već pokojnog supruga dr. iur. Marijana Jurčeca.

SJEĆANJA NA PRIM. DR. IVU GLAVANA

Umro je 25. srpnja 1977. godine u osamdesetog godini života u Osijeku, a pokopan 28. srpnja u obiteljskoj grobnici na zagrebačkom groblju Mirogoj. O prim. Glavanu poslije njegove smrti Medicinski vjesnik kao glasilo opće bolnice u Osijeku u br. 2, 1977. godine objavljuje *In memoriam* koji je potpisao dr. Nikola Mandić. Ukratko i sažeto opisao je njegov život i medicinsko djelovanje, napose u Osijeku, te istaknuo njegove zasluge za razvoj i usavršavanje neuropsihijatrijske službe koju je pokojni Glavan ne samo u Osijeku i Slavoniji, već skoro i u čitavoj bivšoj državi uspješno i dugo godina obavljao. U osječkim novinama Glas Slavonije o njegovoj smrti su objavili osmrtnice obitelj Glavan i kolektiv Opće bolnice u Osijeku.

Na upitni list Jugoslavenskog leksikografskog Zavoda Miroslav Krleža iz Zagreba 1990. godine, opširnije je na dvije stranice opisao Galavanov život i djelovanje njegov zet dr. iur. Marijan Jurčec. U Hrvatskom leksikonu, I. sv., Zagreb, 1996. objavljeno je: *Glavan Ivo, liječnik (Koprivnica, 27. IV. 1898. – Osijek, 25. VII. 1977.) Djelovao kao neurolog u Zagrebu u Zakladnoj bolnici (1924.-1940.), a potom osnovao i do 1962. vodio neuropsihijatrijski odjel bolnice u Osijeku. Zanimao se i za neurokirurgiju. Objavio prvi naš udžbenik neurologije (1937.).*

U emisiji Hrvatskog radija Dogodilo se na današnji dan, na prvom programu radio Zagreba, objavljen je 27. travnja 1995. moj prilog o dr. Ivi Glavanu povodom njegova rođenja u trajanju od pet minuta, kao i u emisijama od 25. srpnja 1996., a u povodu dana njegove smrti. Napominjem da se unazad nekoliko godina na te dane u toj emisiji govori o životu i djelovanju dr. Ive Glavana.

Hrvatsko društvo za povijest medicine Hrvatskog liječničkog zbora iz Zagreba na inicijativu i u organizaciji autora ovog izlaganja, dugogodišnjeg dopredsjednika HDZPM-HLZ, održalo je 10. svibnja 1997. godine u Koprivnici uspješni znanstveni skup, posvećen životu i radu prim dr. Ive Glavana. Sve prisutne pozdravio je domaćin skupa dr. Mijo Bardek, ravnatelj Opće bolnice dr. Tomislav Bardek. O Glavanovom doprinosu hrvatskoj medicini referirala je prof. dr. Biserka Belicza, predsjednica HDPM-HLZ. Izlagali su i dr. Milivoj Kovačić, prim. Dr. Vladimir Dugački iz Zagreba i prof. dr. Nikola Mandić iz Osijeka. Uz tu je prigodu u prostoru bolnice postavljena izložba posvećena dr. Glavanu, koju je uspješno osmislio i priredio autor ovog prikaza. Bilo je predloženo da se u Koprivnici jedna ulica nazove njegovim imenom i prezimenom, a možda će se to obistiniti poslije ovog prikaza u Podravskom zborniku.

LITERATURA:

1. Ivo Glavan, Dijagnostika živčanih bolesti, Priručnik za liječnike, vlastita naklada, Zagreb, 1937.
2. Vladimir Bazala, Povijesni razvoj medicine u hrvatskim zemljama, HIBZ, Zagreb, 1943.
3. Ivo Glavan, Živčane bolesti, dijagnostika i terapija, udžbenik za liječnike i studente, III, popravljeno i dopunjeno izdanje, Beograd-Zagreb, 1957.
4. Bibliografija Liječničkog vjesnika 1877.-1977., Zagreb, 1978.
5. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 1984.

IZVORI:

1. Zapisnik Andjela Glavana kr. kot. suca u Koprivnici od 2. 5. 1906., Državni arhiv u Varaždinu.
2. Pismohrana i fotodokumentacija dr. iur. Marijana Jurčeca, Glavanovog zeta, odvjetnika u Osijeku koji je umro 1994. godine.
3. Nekoliko pisama dr. iur. Marijana Jurčeca iz Osijeka, pisana u 1990. i 1991. godini u svezi s Glavanovim studijem medicine, životom i medicinskim djelovanjem. Također i usmeni podaci.
4. Usmeni podaci gospođe Vere Jurčec rođ. Glavan (živi u Osijeku) o životu njezina oca.
5. Pismohrana dr. Milivoja Kovačića.
6. Glas Slavonije, Danas u knjižarskim izlozima, Glavan: živčane bolesti, 17. 3. 1964.
7. Glas Slavonije, Nagrada s. Maslarić, 16. 4. 1964.
8. Politika ekspres, Kako zaustaviti širenje živčanih bolesti, Razgovor s dr. I. Glavanom, 26. 5. 1964.
9. Glas Slavonije, Laureati 1970. Nagrada za životno djelo, prim. Ivo Glavan, 12. 4. 1970.
10. Glas Slavonije, Povodom smrti prim dr. Ive Glavana, 25 i 27. 7. 1977.
11. dr. Nikola Mandić, In memoriam prim dr. Ivo Glavan 1898.-1977., Medicinski vjesnik, Osijek, br. 9., 1977.
12. Prof. dr. Nikola Mandić, Život i djelo dr. Ive Glavana u Osijeku, Zbornik radova znanstvenog skupa, Koprivnica, (10. 5.), 1977.
13. Prim dr. Vladimir Dugački, Zagrebačko razdoblje dr. Ive Glavana, Zbornik radova znanstvenog skupa, Koprivnica, (10. 5.), 1977.